

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. К., 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невена К. Калинова

при участието на секретаря Пенка Цв. Вълкова
като разгледа докладваното от Невена К. Калинова Гражданско дело №
20235100100233 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба, подадена от „Ю.“ АД, гр.С. срещу В. А. Г., с посочен адрес гр.К., ул.Б. N *, с която са предявени обективно съединени установителни искове за парични вземания за предсрочно изискуема главница от 32 482.09 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК, възнаградителна лихва от 7 598.89 лв. за периода от 12.08.2020г. до 07.10.2022г. и мораторна лихва /лихва за забава/ от 6 313.28 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., произтичащи от договор за кредит N *****, сключен на 12.07.2017г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист въз основа на заявление по чл.417 от ГПК по ч.гр.д. N 31/2023г. на РС-К..

Ищецът „Ю.“ АД, гр.С. твърди, че между него като кредитор и ответника В. А. Г. като кредитополучател е сключен на 12.07.2017г. договор за кредит N *****, с разрешен размер от 40 000 лв. и първоначален срок на ползване и погасяване до 12.07.2027г., по който на 12.08.2020г. кредитополучателят преустановил плащане на дължимите вноски за главница и лихва, с което изпаднал в забава, с оглед на което банката обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем от 07.10.2022г., като информирала длъжника с връчена му от ЧСИ покана за изпълнение на задълженията по кредита. За процесните вземания, по подадено от банката заявление е издадена заповед за изпълнение на парично задължение и изпълнителен лист въз основа на заявление по чл.417 от ГПК по ч.гр.д. N 31/2023г. на РС-К., възразена от длъжника по нея, по която, както и по предявените в изпълнение на указанията на съда искове, се

претендират следните суми: предсрочно изискуема главница от 32 482.09 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК, възнаградителна лихва от 7 598.89 лв. за периода от 12.08.2020г. до 07.10.2022г. и мораторна лихва /лихва за забава/ от 6 313.28 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., всички произтичащи от договор за кредит N *****, сключен на 12.07.2017г., с искане вземанията за тях да се установят за съществуващи в полза на ищеца и по отношение на ответника.

Ответникът В. А. Г. не е подал отговор на исковата молба.

В съдебно заседание ищецът не се представлява, поддържа исковете с писмена молба чрез упълномощен адвокат.

В съдебно заседание ответникът не се явява и не се представлява, като с писмена молба чрез упълномощен адвокат моли за отхвърляне на исковете.

Окръжният съд като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Основанието на претендираното материално право по установителните искове е вземане за главница, възнаградителна лихва и мораторна лихва /лихва за забава/ по договор за кредит N ***** от 12.07.2017г., по който се твърди да е допуснато просрочие от страна на кредитополучателя В. А. Г., считано от 12.08.2020г., с обявена предсрочна изискуемост на кредита от 07.10.2022г., при дължими предсрочно изискуема главница от 32 482.09 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., възнаградителна лихва от 7 598.89 лв. за периода от 12.08.2020г. до 07.10.2022г. и мораторна лихва /лихва за забава/ от 6 313.28 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г..

За тези вземания, в т.ч. и за законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК, в полза на „Ю.“ АД, гр.С. като кредитор и срещу длъжника В. А. Г. от гр.К. е издадена Заповед N 253 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 22.05.2022 г. по ч. гр. д. N 31/2023 г. по описа на РС – К., възразена от длъжника по реда и в срока по чл.414 от ГПК, което е обусловило правомощие на заповедния съд да даде указания на кредитора да предяви иска за вземанията съгласно чл.415, ал.1, т.1, вр. чл.422, ал.1 от ГПК. Предявяването на същия в законовия едномесечен срок обуславя правомощие на настоящия съд да разгледа спора за съществуване на вземанията по същество.

Сключването на представения по делото договор за предоставяне на потребителски кредит N 3319/CL/2017г. от 12.07.2017г., от една страна от „Б.“ АД, с ЕИК *****, чрез клон „В.“, със седалище и адрес на управление гр.С., район М., бул Ц. N ****, като банка кредитор и от друга страна от В. А. Г. от гр.К., ул.Б. N *, като кредитополучател, не е спорно между страните, в частност с подаденото от длъжника бланково възразение по чл.414 от ГПК не е изрично оспорено това

обстоятелство. Съгласно вписванията в АВп-Търговски регистър правопреемник на „Б.“ АД, гр.С. е „Ю.“ АД, гр.С., считано от 12.11.2019г.

По процесния договор е отпуснат потребителски кредит в размер на 40 000 лв., подлежащ на погасяване на 120 месечни вноски, считано от 12.08.2017г., включващи част от главницата и начислената за съответния период лихва, месечни такси и други разходи, платими на предварително уговорен от страните ден от месеца съгласно погасителен план, представляващ неразделна част от договора, при последна изравнителна вноска на 12.07.2027г., с падеж на всяка месечна вноска 12-то число от месеца. Съгласно чл.6 от договора за усвоената сума по кредита кредитополучателят заплаща на банката променлив годишен лихвен процент, който се формира от приложимия по договора референтен лихвен процент плюс фиксирана надбавка от 9.428 %, а съгласно чл.7, ал.2 приложимият по договора референтен лихвен процент се формира от пазарен индекс - шестмесечен SOFIBOR, обявен в информационната система на Reuters в деня на актуализацията и същият се актуализира на първия работен ден на всяко календарно шестмесечие /1 януари и 1 юли, или на първия работен ден следващ посочената дата, в случаите, когато същата се явява неработен ден/ като се възприема стойността на индекса, публикувана в информационната система на Reuters в деня на актуализацията. В случай на липса на стойност в информационната система на Reuters, банката прилага друг източник на официална информация като БНБ/www.bnb.bg/ или Bloomberg. Информацията за стойността на SOFIBOR се публикува на страницата на Б. АД/<http://www.piraeusbank.bg/>. В случай, че между датата на договора за кредит и датата на усвояване на кредита, стойността на шестмесечния SOFIBOR е актуализирана по реда и в сроковете посочени в настоящата алинея 2 от чл.7, при усвояване на кредита се прилага актуализирания референтен лихвен процент на база новата стойност на шестмесечния SOFIBOR. Изрично в чл.7, ал.3 от договора е посочено, че към момента на подписване на договора е възприета стойност на шестмесечния SOFIBOR в размер на 0.272% съгласно последната актуализация по условията на чл.7, ал.2 по-горе, а приложимият към датата на подписване на договора променлив годишен лихвен процент, определен съгласно чл.7, ал.1 е 9.70 %. За същия с клаузата на чл.7, ал.4 от договора страните се съгласяват в случай, че на първия работен ден на съответното календарно шестмесечие на изброените в ал.2 от настоящия чл.7 информационни източници не е отразена стойност на шестмесечния SOFIBOR и в 12:00 часа на следващия работен ден продължава да няма котирана стойност на индекса, Банката има право да приложи нов референтен лихвен процент, който да замени посочения в чл.7, ал.2. В този случай новият референтен лихвен процент, с който се замества шестмесечния SOFIBOR, е последната обявена стойност на лихвения процент по нов бизнес срочни депозити на сектор „Домакинства“ за срочност над три до шест месеца за валута лева, публикувана в лихвената статистика на електронната страници на БНБ.Референтният лихвен процент

по тази алинея /4-та/ се прилага до следващото шестмесечие, в което има официално публикувана стойност на шестмесечния SOFIBOR. Съгласно чл.7, ал.5 при промяна на лихвения процент, произтичаща само от промяна в пазарния индекс/индикатор, приложим към референтния лихвен процент, банката публикува на интернет страницата си промяната на пазарния индекс/индикатор и я обявява по подходящ начин и на достъпно място в търговските си помещения/банковите салони на клоновете на Банката/. С публикуването/обявяването на информацията по посочения начин кредитополучателят се счита редовно уведомен за промяната. При поискване от страна на кредитополучателя направено в някой от клоновете на банката, банката му предоставя информация за стойностите на референтния лихвен процент, която промяна съгласно чл.7, ал.6 влиза в сила от публикуването на стойностите на приложимия по договора пазарен индекс/индикатор в съответните информационни източници при посочените в ал.2 условия.

Изрично в чл.8 от договора страните декларират, че са запознати с начина на формиране на приложимия към договора референтен лихвен процент и отражението му върху приложимия по договора годишен лихвен процент/съответно промяната му, като приемат и се съгласяват, че банката прилага по-висока надбавка по лихвения процент, определен по чл.7, ал.1, като увеличението се формира като сбор от приложимата съгласно договора фиксирана надбавка плюс 2.5 %, ако липсва превод на нетното месечно възнаграждение на кредитополучателя не по-малко от 1500 лв. съгласно чл.17, ал.2, както и в случай, че постъпилата сума е по-малка от осигурителния доход на кредитополучателя, освен ако кредитополучателят заплаща в срок дължимите вноски и др. по кредита и ако са изпълнени другите посочени в чл.8 условия.

В чл.10 от договора е посочено, че банката уведомява кредитополучателя съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 за промяната в лихвения процент, за промяната в размера, броя и периодичността на вноските след промяната на лихвения процент, както и за промяна на таксите по погасителния план, като изпраща на кредитополучателя на хартиен или на друг дълготраен носител информацията за промяната. В случаите на промяна само на пазарния индекс/индикатор, формиращ референтния лихвен процент, уведомяването се извършва съгласно чл.7, ал.5 и получаването на уведомлението от кредитополучателя не е условие за извършване на промяната и за нейното прилагане.

Съгласно чл.11 и чл.12 от договора при просрочие от страна на кредитополучателя на която и да е вноска по кредита, както и при обявяване на кредита за предсрочно изискуем, върху просрочените суми за времето на забавата кредитополучателят дължи лихва в размер на законната лихва. Размерът на законната лихва към датата на подписване на договора за кредит е 10 % и лихвеното вземане е дължимо до пълното погасяване на сумите по кредита, включ. след крайния погасителен срок по договора, както и при събирането му по съдебен ред или друг

начин на принудително изпълнение.

Съгласно чл.23 от договора банката има право едностранно да преустанови усвояването на суми по кредита и да обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение от страна на кредитополучателя на което и да е от задълженията му по договора, в т.ч. и ако не е погасил в срок, която и да е от дължимите вноски по кредита, независимо от причините за това.

Поради забава в плащанията от страна на кредитополучателя В. А. Г., „Ю.“ АД, гр.С., чрез упълномощен адвокат, е изпратил на В. А. Г. поканата за изпълнение, с която го уведомява, че поради забава в плащанията вземанията по договора за кредит се обявяват за изцяло и предсрочно изискуеми, като последния е поканен в седемдневен срок да заплати на банката дължимата сума от общо 41 472.87 лв., от която 32 727.73 лв. главница, 8 589.23 лв. лихви и 147.91 лв. такси, с предупреждение, че освен тях, дължими са и следва да бъдат заплатени и разноски по връчване на поканата, както и дължими наказателни лихви за забава за всеки ден от допуснатото просрочие по кредита, както и с предупреждение, че след изтичане на срока ще се пристъпи към принудително събиране на вземането. Връчването на поканата е посредством ЧСИ Р. С. с рег. N *** в ****, с район на действие Окръжен съд –К., като същата е **оформена с изх. N 22581/28.03.2022г.** и е връчена при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, с изтичане на 2-седмичния срок от поставяне на уведомление за получаването ѝ на адреса на кредитополучателя, посочен в договора за кредит, предхождано от трикратното му търсене на този адрес на дати 23.08.2022г./работен ден/, 10.09.2022г./почивен ден събота/ и 23.09.2022г./работен ден/. Връчването е надлежно съгласно посочения в договора адрес на кредитополучателя, съвпадащ с неговия регистриран постоянен и настоящ адрес.

По делото не са направени възражения, че ищецът не е изпълнил задълженията си спрямо ответника съгласно договора, нито възражения, че приложеният по делото променлив лихвен процент не е формиран съгласно условията в договора, в частност при прилагане на посочения в него пазарен индекс софибор, нито възражения за ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на кредита, за уведомяването на което волеизявление, с оглед трикратното търсене на длъжника на адреса му по договора, който е негов регистриран постоянен и настоящ адрес, и поставянето на уведомление на същия адрес при спазване на процесуалните норми, съдът приема, че кредиторът е положил усилия за откриване на длъжника, изисквани от принципите на дължимата грижа и добросъвестността.

Съгласно неоспореното от страните заключение на съдебно-счетоводната експертиза и изслушването на вещото лице в съдебно заседание, кредитът по договор за предоставяне на потребителски кредит N ****/**/****г. от 12.07.2017г. е сключен при първоначален лихвен процент 9.70, който е променян; за периода от 11.09.2017г.

до 25.02.2022 е платена главница от 7 517.90 лв. и дължима за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г. е главница от 32 482.10 лв., като съгласно таблица 1 в констативна част на заключението в периода след 12.06.2019г. и до 09.11.2020г. не са постъпвали плащания по договора, след което отново и до 25.02.2022г. –дата на последно плащане отново са правени такива. Дължими за периода от 12.08.2020г. до 07.10.2022г. /дата на връчване на покана за предсрочна изискуемост по чл.23 от договора/ е договорна лихва от 7 457.87 лв., както и такси от 141.08 лв.. Дължима съгласно чл.11 от договора при просрочие на която и да е вноска по кредита е законна лихва, в т. ч. и след обявяване на кредита за предсрочно изискуем, която за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г. върху неплатените главници/вноски/ възлиза на 7 100.33 лв., като след 26.01.2023г. няма постъпили плащания по кредита. При изчисляване на възнаградителната лихва експертизата отчита изменението на първоначално договорения променлив лихвен процент по кредита както следва: от 12.07.2017г. – 9.7 %; от 16.11.2019г. – 12.058 %; от 02.01.2020г. -12.048 %; от 01.07.2020г. – 11.988 %; от 04.01.2021г. – 11.998 %; от 01.07.2021г. - 12.0080; от 04.01.2022г.-12.0280; от 01.07.2022г.- 12.0180 % и от 03.01.2023г. – 12.378 %. Съгласно изчисленията на възнаградителната договорна лихва в Таблица 2 от констативната част на експертизата, същата до датата на 13.03.2022г., представляваща последна дата на начисление преди отправяне от страна на банката на изявление за предсрочна изискуемост на кредита с входирания от ЧСИ Р. С. покана с изх. N 22581/28.03.2022г., възлиза на 5 688.44 лв./ за периода от 12.08.2020г. до 13.03.2022г./, а само за периода от 14.03.2022г. до 11.04.2022г. е 252.67 лв., с оглед на което за периода от 14.03.2022г. до 28.03.2022г. се следва половината от тази сума от 126.34 лв., от което следва, че за периода от 12.08.2020 г. до 28.03.2022г. тази лихва според посочената таблица е в размер на 5 814.78 лв.

В хода на делото не се твърди и не се установява, че тези суми изцяло или частично са погасени от ответника. С оглед установените от експертизата суми за главница, за договорна възнаградителна лихва, в т.ч. с пресмятанията и на съда за периода от 12.08.2020г. до 28.03.2022г., както и за лихва за забава в размер на законната лихва, искът за главница следва да се уважи до претендирания му размер от 32 482.09 лв., за договорна възнаградителна лихва до сумата от 5 814.78 лв. и за периода от 12.08.2020г. до 28.03.2022г., и за мораторна лихва до претендирания размер от 6 313.28 лв. за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г., до които размери следва да се приемат за установени вземанията, дължими от длъжника по договора и предмет на иска по чл.422, ал.1 от ГПК, по следните съображения:

По дефиниция по чл.430, ал.1, вр. ал.2 от ТЗ сключеният договор за банков кредит е възмезден – срещу задължението на банката да отпусне парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок кредитополучателят се задължава не само да ползва и да върне заетата сума съобразно уговореното в договора, но и да заплати уговорената с банката лихва по кредита. Последната съгласно чл.430, ал.3 от

ТЗ е своеобразна цена, която кредитополучателят дължи на банката като насрещна престация и уговарянето ѝ в договора за банков кредит в отнапред известен му определен или определяем размер не нарушава изискването за добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на банката и на кредитополучателя. Връщането на предоставената за ползване сума на погасителни вноски представлява по своята същност изпълнение на основното задължение на длъжника на части /чл. 66 ЗЗД/. Срокът на договора е уговорен в полза на длъжника/чл.70, ал.1 от ЗЗД и чл.430, ал.1 от ТЗ/, а правото да се обяви кредита за предсрочно изискуем при неизпълнение на договора принадлежи на банката по арг. от чл.60, ал.2 от ЗКИ и чл.432, ал.1 от ТЗ. Съгласно уговорките в договора за настъпване на обективните факти, обуславящи правото да се обяви предсрочна изискуемост на кредита, банката може да упражни това право, когато обявяването на предсрочна изискуемост на кредита ще има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора за упражняване на това негово право/ т.18 от ТР 4/2013 от 18.06.2014г. на ОСГТК/. Самото получаване е от значение за проявление на предсрочната изискуемост поради необходимост длъжникът да узнае това обстоятелство, но узнаването не променя датата на обявяване на предсрочната изискуемост. Приемането на противното ще обезмисли същността на волеизявлението за предсрочна изискуемост и винаги ще води до неопределеност на датата, от която банката прекратява едностранно действието на договора за кредит. Получаването на волеизявлението от длъжника е от значение за проявлението на предсрочната изискуемост, но не и за момента, от който банката едностранно го обявява за предсрочно изискуем. В договора между страните е уговорено, че правото на кредитора възниква при неплащане на която и да е вноска по договора, като при забава в плащането им още от 12.08.2020г. са налице обективните предпоставки за упражняване на правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем, доказано от материализиране на изявлението в нарочна покана, за връчването на която от съдебния изпълнител е оформерно съобщение за връчване с дата 28.03.2022г. При липса на други доказателства, това е датата, от която следва обективно да се приеме, че е отправено волеизявление за предсрочна изискуемост на кредита, а не от датата, посочена от банката в исковата молба, както и в извлечението ѝ от сметки, послужило за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение, а именно от 07.10.2022г. – дата на връчване на уведомлението за обявена предсрочна изискуемост на кредита. По този въпрос е трайна съдебната практика, че съдът не е обвързан от посочената от кредитора дата на предсрочна изискуемост и е длъжен да изследва същата. Предсрочната изискуемост е подвид на изискуемостта и тя променя изискуемостта на вноските, които не са подлежали на изпълнение преди датата на настъпването ѝ, но не и правното основание, на което се претендират вноските с настъпил падеж и на предсрочно изискуемата главница. Обявяването на предсрочната

изискуемост на целия дълг/респ. на остатъка от същия е право на кредитора, като след настъпване на предсрочната изискуемост върху главницата не се дължи договорената възнаградителна лихва и се дължи само законната лихва за забава, каквато е дължима върху вноските по неплатена главница и за времето на забава по време на действие на договора съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 от ЗПК, разпореждащи, че при забава на потребителя кредиторът има право само на законна лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата.

Относно вида на уговорената в променлив размер възнаградителна лихва и условията, при които същата подлежи на промяна, то с оглед на разрешението, прието с ТР N 1 от 27.04.2022 г. по тълк.дело N 1/2020г. на ОСГТК на ВКС, на основание чл.7, ал.3 от ГПК и при съобразяване на указанията, дадени в т.2 на ТР N 1 от 09.12.2013 г. по тълк.дело N 1/2013г. на ОСГТК на ВКС, настоящият първоинстанционен съд приема, че няма основание за нищожност на клаузите в договора, касаещи тази лихва, в т.ч. и като неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител съгласно чл.143, ал.1, вр. чл.146, ал.1 от ЗЗП и §13 от ДР на ЗЗП, защото такава не се установява пряко от договора, както и не се установява от събраните по делото доказателства, по следните съображения: Уговарянето на възнаградителна лихва под формата на променлив лихвен процент е допустимо от закона. Съгласно чл.11, т.9 от ЗПК договорът за потребителски кредит съдържа лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти. Съгласно чл.11, т.9а от ЗПК /нова – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г./ договорът за потребителски кредит съдържа методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно чл. 33а. Съгласно чл. 33а, ал.1-3 от ЗПК /Нов - ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 31.08.2010 г., изм., бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г./ кредиторът прилага референтен лихвен процент по определена от него методика, която съдържа ясна и разписана изчислителна процедура /формула/, в която се посочват видът, количествените изражения и относителната тежест на отделните компоненти /пазарни индекси и/или индикатори/ и се описва в договора за потребителски кредит, без да може да бъде променяна едностранно от кредитора след сключването му.

Тези изисквания са изпълнени с цитираните по-горе текстове от процесния договор – чл.6, 7, 8 и 10.

Посочените по-горе нови разпоредби, наред с § 1, т.5а /Нова – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г./ и т.6 Изм. – ДВ, бр. 35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г., бр. 20 от 2018 г., в сила от 1.07.2018 г./ от ДР на ЗПК, които дават определение за "Променлив лихвен процент по кредита"/ лихвеният процент, предвиден в клауза на

договора за кредит, по силата на която кредиторът и потребителят уговарят, че приложимият към договора за потребителски кредит лихвен процент се формира на база на променлива компонента /референтен лихвен процент/ и фиксирана надбавка, която не може да бъде променяна едностранно за целия срок на договора за кредит/ и за "Референтен лихвен процент" /лихвеният процент, използван като основа за изчисляване на приложимия към договора за кредит променлив лихвен процент, който представлява бенчмарк за лихвен процент съгласно Регламент /ЕС/ 2016/1011 на ЕП и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент /ЕС/ N 596/2014 (ОВ, L 171/1 от 29 юни 2016 г./, или индекс и/или индикатори, публикувани от Българската народна банка и/или от Националния статистически институт или комбинация от тях/ , *са приети от законодателя*, за да може референтният лихвен процент да бъде прозрачен и да не се променя едностранно от кредитора на база субективни критерии и по всяко време за периода на кредита, и за да може същият да бъде пазарно определян индекс LIBOR, EUROBOR, SOFIBOR или комбинация от тях и/или индикатори, публикувани от БНБ и Националния статистически институт/вж. Мотиви към проекта на ЗИДЗПК с N 454-01-8 от 30.01.2014г, 42-то НС/.

Действителната воля на страните по процесния договор е да уговорят променлив лихвен процент, формиран от пазарен индекс SOFIBOR и фиксирана надбавка, като при липса на възражение, че промяната на променливия лихвен процент не е извършвана в съответствие с договора съгласно изискването за добросъвестност при изпълнение по договора и в съответствие с този пазарен индекс, както и наред с това при липса на възражение, че не е прилагана посочената фиксирана надбавка, не е налице правомощие на съда да изследва служебно дали вместо този пазарен индекс е прилаган друг критерий за определяне на размера на договорната възнаградителна лихва по време на действие на договора.

При плаваща лихва по банков кредит с кредитополучател физическо лице, имащо качество на потребител по смисъла на §13 от ДР на ЗЗП, когато за формирането ѝ е използван пазарен индекс като променлива компонента /референтен лихвен процент/ и фиксирана надбавка, която променлива компонента не се определя от самата банка като страна в правоотношението, а се определя от независим безпристрастен орган, при предварително определени компоненти и методика за формиране на тази променлива и промяната на възнаградителната лихва е в зависимост от нейната стойност, е налице ясна и разбираема уговорка, която се определя в зависимост от обективни критерии. В заключението по съдебно-счетоводната експертиза не са направени констатации за неправилно изчисление на дължимата договорна лихва. В обобщение, по отношение на формирането на възнаградителната

лихва от съответния Софибор и фиксирана надбавка е налице изключението по чл.144, ал.3, т.1 от ЗЗП, тъй като е налице обективен критерий за изменението ѝ, което изменение е извън контрола на банката

С оглед на горното, съдът приема, че предявеният иск за главница от 32 482.09 лв. следва да се уважи изцяло, ведно със законна лихва от 10.02.2023г. - датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК до окончателното ѝ изплащане; искът за договорна възнаградителна лихва за периода от 12.08.2020г. до 07.11.2022г. следва да се уважи частично до размер от 5 814.78 лв. за период от 12.08.2020г. до 28.03.2022г., като за разликата над този размер от 5 814.78 лв. до пълния му предявен размер от 7 598.89 лв. и за периода от 29.03.2022г. до 07.10.2022г. се отхвърли и искът за мораторна лихва/лихва за забава/ за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г. се уважи до предявения му размер от 6 313.28 лв..

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК ищецът има право на разноски съразмерно на уважената част от исковете, а ответникът съразмерно на отхвърлената им част. Ищецът прави разноски в настоящото производство за държавна такса от 927.89 лв. и 5 233.85 лв. за адвокатско възнаграждение, както и 550 лв. за възнаграждение на вещо лице, от които има право на 6 453.64 лв.. В заповедното производство ищецът прави разноски за държавна такса от 927.89 лв. и 2 985.20 лв. за адвокатско възнаграждение, от които има право на 3 762.61 лв..

Ответникът не представя доказателства за направа на разноски и не претендира такива.

Мотивиран от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. А. Г. с ЕГН *****, гр.К., ул.Б. N *, общ.К., обл.К., че "Ю. " АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., р-н В., ул.О. N ***, има парично вземане от В. А. Г. с ЕГН *****, в размер на следните суми:

1. сумата 32 482.09 лв. главница, ведно със законна лихва от 10.02.2023г. - дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК до окончателното ѝ изплащане,

2. сумата 5 814.78 лв. за договорна възнаградителна лихва за периода от 12.08.2020г. до 28.03.2022г., и

3. сумата 6 313.28 лв. мораторна лихва/лихва за забава/ за периода от 12.08.2020г. до 26.01.2023г.,

произтичащи от неизпълнение на договор за предоставяне на потребителски кредит N ***/**/****г. от 12.07.2017г., за което парично вземане е издадена Заповед N 253 за

изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от 22.05.2022 г. по ч. гр. д. N 31/2023 г. по описа на РС – К., като ОТХВЪРЛЯ предявеният от "Ю. " АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., р-н В., ул.О. N ***, срещу В. А. Г. с ЕГН *****, гр.К., ул.Б. N *, общ.К., обл.К., установителен иск за договорна възнаградителна лихва за разликата над сумата 5 814.78 лв. до пълния му предявен размер от 7 598.89 лв. и за периода от 29.03.2022г. до 07.10.2022г..

ОСЪЖДА В. А. Г. с ЕГН *****, гр.К., ул.Б. N *, общ.К., обл.К., да заплати на "Ю. " АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С., р-н В., ул.О. N ***, сумата 10 216.25 лв., представляваща разноси по делото съразмерно на уважената част от исковите, от която 6 453.64 лв. в настоящото исково производство и 3 762.61 лв. в заповедното производство по ч. гр. д. N 31/2023 г. по описа на РС – К..

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд –Пловдив, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: _____